

Krzysztof Jankun

Słownik biograficzny profesorów Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego

Komunikaty Mazursko-Warmińskie nr 2, 229-235

2004

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Krzysztof Jankun

Słownik biograficzny profesorów Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego*

Nakładem Wydawnictwa Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego ukazał się *Słownik biograficzny profesorów Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie*. Zawiera on 364 (a nie jak omyłkowo podaje redakcja — 368) biogramy czynnych zawodowo oraz 60 emerytowanych profesorów olsztyńskiej Uczelni. Na końcu zamieszczono także wykaz 14 profesorów, którzy zmarli w okresie pracy na Uniwersytecie. Słownik został opracowany przez czteroosobowy zespół autorski — Maria Fafińska, Zofia Gawinek, Danuta Jamiólkowska oraz Barbara Stolarczyk. Wydawnictwo to wzbogaca naszą wiedzę o olsztyńskiej Uczelni, a także uzupełnia biografistykę poświęconą szkolnictwu wyższemu w Olsztynie.

Warmia i Mazury mogą poszczycić się długą tradycją opracowywania i wydawania słowników biograficznych. Pierwsze prace, w których zawarte były biogramy osób związanych z tymi regionami, powstały już w XVIII w.¹ Spośród dużej ilości literatury biograficznej autorów niemieckich na szczególną uwagę zasługuje czterotomowa *Altpreussische Biographie*. Jak czytamy we wstępie do tomu II, pierwszy zeszyt tej pracy pojawił się po wieloletnich pracach w 1936 r. w Królewcu. Tom pierwszy, autorstwa Christiana Krollmanna, ukazał się w 1941 r. Zeszyty stanowiące części tomu II zaczęły ukazywać się w Królewcu w latach: 1942 (zeszyt 1), 1943 (zeszyt 2) i 1944 (zeszyt 3)². Po śmierci Ch. Krollmanna w 1944 r. na wiele lat zaprzestano prac nad wydaniem całości tomu II i opracowaniem kolejnych tomów. Dopiero w 1967 r. ukazało się w Marburgu zakończenie tomu II. Jego autorami byli Kurt Forstreuter i Fritz Gause. Oni też wydali w 1975 r. tom III, który był uzupełnieniem tomu I i II. Czwarty, ostatni tom, opracowali Ernst Bahr i Gerd Brausch. Ukazał się on w 1984 r. i był także uzupełnieniem poprzednich wydań³.

Po II wojnie światowej trudnej i mozolnej pracy biografisty podjął się Tadeusz Oracki. Charakteryzując jego sylwetkę, Janusz Jasiński napisał, że jest on przykładem „nietypowego entuzjasty, który z całym zapałem podjął się badań nad swoją bliższą ojczyzną, Mazurami”⁴. Jest on autorem licznych opracowań biograficznych, przedstawiających ludzi zasłużonych dla Warmii i Mazur.

Jako największy autorytet w sprawach biografistyki Warmii i Mazur od 1962 r. rozpoczął

* *Słownik biograficzny profesorów Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie*, Wydawnictwo UWM, Olsztyn 2004, ss. 192.

1 Por.: T. Oracki, *Z zagadnień biografistyki Warmii i Mazur*, Komunikaty Mazursko-Warmińskie (dalej: KMW), 1980, nr 3, s. 441.

2 *Altpreussische Biographie*, t. II, Marburg 1967, s. 3. W tomie tym na s. 984 znajduje się biogram Christiana Krollmanna.

3 Krótkiego omówienia wszystkich tomów *Altpreussische Biographie* dokonał T. Oracki w cytowanej pracy: *Z zagadnień biografistyki*, ss. 445—447.

4 J. Jasiński, *Tadeusz Oracki — niepokorny uczony i publicysta (z okazji jubileuszu)*, KMW, 2000, nr 4, s. 551.

stałą współpracę przy opracowywaniu *Polskiego Słownika Biograficznego*. Spod jego pióra wyszła duża liczba biogramów do tej największej polskiej publikacji biograficznej⁵.

Tadeusz Oracki jest jednak najbardziej znany jako autor regionalnych słowników biograficznych⁶.

Rozpoczęto też opracowywanie słowników specjalistycznych. Przykładem tego typu wydawnictw są słowniki biograficzne lekarzy, autorstwa Andrzeja Skrobackiego i Zenobiusza Bednarskiego⁷. Pojawiły się także opracowania dotyczące katolickiego duchowieństwa na Warmii, których autorem jest Andrzej Kopiczko⁸. Z kolei Tadeusz Oracki opracował materiały biograficzne poświęcone oświacie i nauce na Warmii i Mazurach⁹.

To ostatnie zagadnienie w latach powojennych jest o tyle istotne, iż po 1945 r. rozwinęło się w Olsztynie szkolnictwo wyższe. Szczególny wkład w rozwój nauki na Warmii i Mazurach mają dwie nieistniejące już uczelnie: Akademia Rolniczo-Techniczna i Wyższa Szkoła Pedagogiczna.

W 1999 r., z okazji trzydziestolecia Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Olsztynie ukazała się praca Jana Chłosty poświęcona tej uczelni¹⁰. Zawarte w niej informacje dotyczące historii i współczesności WSP uzupełnia, umieszczone na końcu, trzydzieści dziewięć biogramów osób zajmujących w latach 1969—1999 stanowiska rektorów, prorektorów i dziekanów.

W tym samym roku, z okazji pięćdziesięciolecia Akademii Rolniczo-Technicznej, ukazała się dwutomowa księga jubileuszowa¹¹. Tom drugi jest poświęcony profesorom Akademii. Tam też znalazło się dwieście trzynaście biogramów profesorów.

W 2004 r. nadarzyła się okazja do wydania kolejnego słownika biograficznego prezentującego olsztyńskich naukowców. W tym bowiem roku przypada piąta rocznica powołania w Olsztynie Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego¹². Słowo wstępne napisał prorektor

5 Zob.: *Bibliografia publikacji Tadeusza Orackiego*, KMW, 2000, nr 4, ss. 585—615.

6 T. Oracki, *Słownik biograficzny Warmii, Mazur i Powiśla. Od połowy XV w. do 1945 r.*, Warszawa 1963; idem, *Słownik biograficzny Warmii, Mazur i Powiśla XIX i XX wieku (do 1945 r.)*, Warszawa 1983; idem, *Słownik biograficzny Warmii, Prus Książęcych i Ziemi Malborskiej od połowy XV do końca XVIII wieku*, t. 1: A—K, Olsztyn 1984; idem, *Słownik biograficzny Warmii, Prus Książęcych i Ziemi Malborskiej od połowy XV do końca XVIII wieku*, t. 2: L—Ż, Olsztyn 1988; idem, *Twórcy i działacze kultury w województwie olsztyńskim w latach 1945—1970*, Olsztyn 1975. Zagadnieniami biograficznymi, oprócz T. Orackiego, zajmowali się m.in. Tadeusz Grygier, Władysław Chojnacki, Janusz Jasiński, Emilia Sukertowa-Biedrawina, Władysław Ogrodziński, Tadeusz Cieślak, Tadeusz Filipkowski i Jan Chłosta.

7 A. Skrobacki, *Album lekarzy—pionierów Okręgu Mazurskiego 1945—1946. Materiały biograficzne*, Olsztyn 1980; Z. M. Bednarski, *Lekarze Warmii i Mazur 1945—1995. Słownik biograficzny*, Rocznik Medyczny, t. 5, vol. 1, Olsztyn 1997; idem, *Lekarze Warmii i Mazur 1945—1999. Słownik biograficzny*, Rocznik Medyczny, t. 8, vol. 1, Olsztyn 2000; idem, *Lekarze Warmii i Mazur 1945—2003. Słownik biograficzny. Suplement*, Rocznik Medyczny, t. 12, vol. 1, Olsztyn 2004.

8 A. Kopiczko, *Duchowieństwo diecezji warmińskiej w latach 1525—1772*, Studia Warmińskie, 1996, t. 33, ss. 229—237; idem, *Duchowieństwo katolickie diecezji warmińskiej w latach 1525—1821*, t. I, II, Olsztyn 2000; Idem, *Duchowieństwo katolickie diecezji warmińskiej w latach 1821—1945*, Olsztyn 2003; idem, *Katalog duchowieństwa katolickiego w diecezji warmińskiej (do 1945 roku)*, Olsztyn 2003.

9 Są to m.in.: T. Oracki, *Mazurzy i Warmiacy jako profesorowie Uniwersytetu Warszawskiego w latach 1818—1831*, KMW, 1961, nr 4, ss. 528—557; idem, *Sylwetki polskich nauczycieli i organizatorów szkolnictwa na Warmii, Mazurach i Powiślu w latach 1920—1939*, KMW, 1961, nr 2, ss. 253—273; idem, *Z tradycji szkolnictwa i oświaty polskiej w ziemi ostródzkiej (sylwetki pedagogów i działaczy oświatowych)*, w: *Księga pamiątkowa Państwowego Liceum Pedagogicznego w Ostródzie*, pod red. W. Kowalskiego, Ostróda 1963, ss. 47—52.

10 J. Chłosta, *Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Olsztynie, 1969—1999*, Olsztyn 1999.

11 *Jubileusz 50-lecia Akademii Rolniczo-Technicznej w Olsztynie*, praca zbiorowa, Olsztyn 1999.

12 Uniwersytet rozpoczął działalność na podstawie ustawy z 9 lipca 1999 r. o utworzeniu Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie (DzU RP, 1999, nr 69, poz. 762).

UWM Stanisław Achremczyk. Czytamy tam m.in.: „o wizerunku i pozycji uczelni w świecie nauki decyduje przede wszystkim grono profesorskie”¹³. To właśnie dzięki takim ludziom Olsztyn jest znaczącym ośrodkiem akademickim, który wykształcił ogromną liczbę magistrów i doktorów. Wydanie *Słownika biograficznego profesorów Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie* ma na celu udokumentowanie nazwisk i dokonań naukowych ludzi tworzących olsztyński uniwersytet. Poza tym jest to także forma promocji uczelni, ukazująca liczbę profesorów i dziedzin naukowych, jakimi zajmują się w codziennej pracy zawodowej.

Oprócz wspomnianego *Słowa wstępnego*, w *Słowniku* znajduje się nota redakcyjna, wykaz skrótów użytych w biogramach oraz biogramy.

W znajdujące się na ss. 5—6 notcie redakcyjnej czytamy, że aby zebrać informacje dotyczące życia prywatnego i zawodowego samodzielnych pracowników naukowych, rozesłano ankiety biograficzne, które po wypełnieniu zostały przekazane do Wydawnictwa. Po zredagowaniu, wiadomości zawarte w ankietach zostały umieszczone w *Słowniku*. Znalazły się w nim biogramy tylko tych profesorów, którzy takie ankiety wypełnili i dostarczyli autorom. Oznacza to, że już z założenia nie jest to pełny wykaz uczonych, pracujących na uniwersytecie. Cezura czasowa została wyznaczona na dzień 1 stycznia 2004 r.

Na ss. 7—8 umieszczono wykaz skrótów użytych w biogramach. Podzielono je na skróty rzeczowe oraz skróty instytucji i organizacji.

Na ss. 9—163 *Słownika* znajdują się biogramy czynnych profesorów, na ss. 165—189 biogramy profesorów emerytowanych, a na ostatniej stronie krótkie noty biograficzne profesorów zmarłych w okresie 1 września 1999 — 1 stycznia 2004. Wszystkie ułożono w kolejności alfabetycznej. Każdy z zamieszczonych biogramów składa się z siedmiu elementów. Są to:

- fotografia;
- nazwisko i imię (imiona), dyscyplina naukowa i specjalność, data i miejsce urodzenia, stan cywilny i rodzinny, data i miejsce (uczelnia) ukończenia studiów oraz daty uzyskania stopni i tytułów naukowych;
- przebieg pracy zawodowej;
- prowadzone badania naukowe;
- publikacje, przy czym w niektórych przypadkach oprócz tytułów głównych publikacji, podawana jest ogólna liczba (publikacje zwarte, artykuły itp.);
- członkostwo;
- nagrody i odznaczenia;
- zainteresowania pozanaukowe;
- adres.

Podział na te elementy doskonale poprawia przejrzystość poszczególnych biogramów, dzięki czemu łatwiejsze jest znalezienie interesujących nas informacji.

Zdecydowana większość uczonych przekazała Wydawnictwu swoje zdjęcia, co znacznie podnosi atrakcyjność *Słownika*. Swoje fotografie przekazali wszyscy profesorowie emerytowani. Na 364 uwzględnionych czynnych zawodowo profesorów nie opublikowano tylko trzech zdjęć.

Jako, że Uniwersytet Warmińsko-Mazurski powstał z połączenia m.in. Wyższej Szkoły Pedagogicznej i Akademii Rolniczo-Technicznej, biogramy obecnych profesorów uniwersyteckich znalazły się w omówionych powyżej, jubileuszowych księgach obu nieistniejących

13 *Słownik biograficzny profesorów*, s. 3.

już uczelni. Spośród profesorów czynnych zawodowo, przedstawionych w najnowszym *Słowniku*, 96 osób było uwzględnionych w opracowaniach Wyższej Szkoły Pedagogicznej i Akademii i Rolniczo-Technicznej. Osoby te stanowią 26% profesorów, których biogramy znajdują się w *Słowniku profesorów*. Przeważająca większość z nich to byli pracownicy naukowcy Akademii Rolniczo-Technicznej w Olsztynie (83 profesorów). Porównanie to jest to o tyle ważne, że ukazuje wykorzystanie przez Uniwersytet ogromnego potencjału naukowego obu olsztyńskich Uczelni. Szkoda tylko, że nie zamieszczono biogramów profesorów zmarłych w okresie zatrudnienia na Uniwersytecie. Znalazły się tam tylko imiona i nazwiska, daty urodzenia i śmierci oraz nazwa katedry lub instytutu, z jakim byli związani w pracy zawodowej. Spośród 424 profesorów (czynnych zawodowo i emerytowanych), nazwiska 403 możemy znaleźć w Informatorze Nauki Polskiej z roku 2003¹⁴.

Przedstawieni w *Słowniku* pracujący obecnie na Uczelni profesorowie reprezentują wiele dziedzin nauki i specjalności. Większość, bo prawie 41%, stanowią profesorowie nauk rolniczych (agronomia, agrotechnika, technologia żywności, biochemia, gleboznawstwo, zootechnika, rybactwo, produkcja roślinna, fizjologia zwierząt i wiele innych). Liczni są także przedstawiciele nauk humanistycznych (filologie, pedagogika i historia) — 16,5%, technicznych (m.in. geodezja, mechanika, budownictwo) — 12,6%, biologicznych (antropologia, ekologia, zoologia, botanika) — 7,1% i medycyny weterynaryjnej — 7,7%. Mniejszą grupę stanowią ekonomiści (3,3%), prawnicy (2,2%), matematycy (1,9%) oraz profesorowie sztuk muzycznych (1,9%) i nauk teologicznych (1,9%). Najmniej jest profesorów reprezentujących nauki fizyczne (1,6%), sztuki plastyczne (1,6%) i teatralne (0,5%). Dokładniejsze dane przedstawia tabela.

Profesorowie, przedstawiciele poszczególnych dziedzin nauki

Dziedzina nauki	Ogółem	Mężczyźni		Kobiety	
		n	%	n	%
Nauki rolnicze	149	101	67,8	48	32,2
Nauki humanistyczne	60	42	70,0	18	30,0
Nauki techniczne	46	43	93,5	3	6,5
Nauki biologiczne	26	18	69,2	8	30,8
Nauki weterynaryjne	28	24	85,7	4	14,3
Nauki ekonomiczne	12	9	75,0	3	25,0
Nauki teologiczne	7	7	100	—	—
Nauki prawne	8	8	100	—	—
Nauki matematyczne	7	7	100	—	—
Nauki fizyczne	6	5	83,3	1	16,7
Sztuki muzyczne	7	7	100	—	—
Sztuki plastyczne	6	5	83,3	1	16,7
Sztuki teatralne	2	2	100	—	—
Razem	364	278	76,4	86	23,6

Źródło: Obliczenia własne.

Tabela wskazuje, jak bardzo różni się liczba kobiet reprezentujących poszczególne dziedziny naukowe. Podczas gdy łącznie stanowią one niemal jedną czwartą profesorów

(23,6%), to wśród wymienionych przedstawicieli nauk teologicznych, matematycznych, prawnych i sztuk teatralnych mężczyźni stanowią 100%.

Kolejnym elementem, jaki został wymieniony przy większości biogramów, jest wiek profesorów. Niestety nie wszyscy profesorowie podali te dane w swoich ankietach. Na 364 czynnych zawodowo profesorów, 356 osób zgodziło się na zamieszczenie w swoim biogramie daty urodzenia¹⁵. Ich średni wiek wynosi 57,5 lat. Z uzyskanych danych wynika, że profesorowie w wieku do 50 lat stanowią 15,7%, 50—59 lat — 44,1%, a 60 i więcej lat — 40,2%. Najliczniejsi są profesorowie w wieku 55—59 lat (urodzeni w latach 1945—1949) — 92 osoby, którzy stanowią ponad jedną czwartą (25,8%) wszystkich profesorów.

Obecni profesorowie Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego są absolwentami ponad pięćdziesięciu polskich i zagranicznych uczelni. Wśród nich największą grupę stanowią absolwenci Wyższej Szkoły Rolniczej i Akademii Rolniczo-Technicznej w Olsztynie (178 osób). Dużą grupę stanowią także absolwenci Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu — 24 osoby. Z kolei 28 profesorów ukończyło uczelnie zagraniczne. Z tych ostatnich, największą grupę stanowią absolwenci Białoruskiego Państwowego Uniwersytetu w Mińsku (sześć osób) oraz Politechniki (trzy osoby) i Uniwersytetu we Lwowie (trzy osoby).

W biogramach podano także rok uzyskania doktoratu¹⁶. W przypadku profesorów, którzy podali rok urodzenia, można wyliczyć wiek uzyskania tego stopnia. I tak do 29 roku życia ogółem doktorat uzyskało 89 osób (16 kobiet i 73 mężczyzn), w wieku 30—34 lat — 181 osób (38 kobiet i 143 mężczyzn), 35—39 lat — 65 osób (18 kobiet i 47 mężczyzn), 40 lat i powyżej — 19 osób (7 kobiet i 12 mężczyzn). Z analizy tego elementu wynika, że obecni profesorowie doktorat najczęściej uzyskiwali w wieku 30—34 lat. Jednak duża ich liczba doktoryzowała się po ukończeniu trzydziestego piątego, a nawet czterdziestego roku życia.

Na podstawie danych, zebranych w *Słowniku biograficznym profesorów Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie* można dowiedzieć się także, w jakim wieku uzyskiwali oni habilitację. Na ogólną liczbę 351 osób, które podały datę urodzenia oraz habilitacji, 7 uzyskała ją w wieku 29—34 lat (7 mężczyzn, żadna kobieta), 35—39 lat — 70 osób (63 mężczyzn i 7 kobiet), 40—44 lat — 94 osoby (80 mężczyzn i 14 kobiet), 45—49 lat — 99 osób (74 mężczyzn i 25 kobiet), 50—54 lat — 61 osób (37 mężczyzn i 24 kobiety), 55—59 lat — 15 osób (10 mężczyzn i 5 kobiet), 60 lat i więcej — 5 osób (3 mężczyzn i 2 kobiety). Habilitację uzyskiwano zatem najczęściej w wieku 45—49 lat. Zależności te trochę różnią się w przypadku mężczyzn i kobiet. Podczas gdy największa grupa mężczyzn habilitowała się w wieku 40—49 lat, wśród kobiet przeważa grupa, która uzyskała ten stopień po 45, ale przed 50 rokiem życia.

W dalszej części przedstawiono datę uzyskania profesury oraz przebieg pracy zawodowej profesorów Uniwersytetu. Wyszczególnione są tam m.in. miejsca pracy (w tym uczelnie, na których pracowali lub pracują opisani naukowcy) oraz zajmowane stanowiska. Z analizy tego punktu możemy dowiedzieć się, że obecnie stanowisko profesora zwyczajnego piastują 82 osoby¹⁷. Z kolei 20 lub 21 osób zatrudnionych jest na stanowisku adiunkta i nie uzyskało jeszcze ani tytułu, ani stanowiska profesora¹⁸.

15 Na 364 profesorów daty urodzenia nie podał jeden mężczyzna i siedem kobiet.

16 W tym przypadku wzięto pod uwagę 354 osoby, które podały datę urodzenia oraz uzyskania doktoratu.

17 Por. B. Łukaszewicz, *Kalendarium uniwersyteckie 1999—2004*, Olsztyn 2004. 1 stycznia 2004 r. zatrudnionych było na stanowisku profesora zwyczajnego 85 osób, 123 osoby z tytułem naukowym na stanowisku profesora nadzwyczajnego, 193 profesorów uczelnianych oraz 32 doktorów habilitowanych na stanowiskach adiunktów.

18 Jeden z zamieszczonych biogramów jest tak niepełny, że nie można z niego wywnioskować, czy osoba ta uzyskała tytuł lub stanowisko profesora.

Każdy z profesorów przedstawił także tematykę prowadzonych przez siebie badań naukowych. Jest to jednak tak duża ilość informacji, a tematy badań są tak różnorodne i rozległe, że ich analiza i przedstawienie w tym artykule jest po prostu niemożliwe. Podobnie jest z wymienionymi publikacjami. Oprócz przedstawienia najważniejszych tytułów publikacji naukowych, część profesorów podała także ogólną ich liczbę, która w niektórych przypadkach sięga kilku setek.

Kolejną część każdego biogramu stanowi członkostwo. Niestety nie oddzielono w tym przypadku pracy zawodowej od działalności pozazawodowej profesorów. W niektórych przypadkach ta część jest mało przejrzysta i, jak się zdaje, trochę niedopracowana.

Praca pedagogiczna i osiągnięcia naukowe olsztyńskich profesorów były wielokrotnie doceniane przez najwyższe władze państwowe, władze miasta, regionu oraz uczelni. Wyrazem tego jest wymieniona duża liczba nagród i odznaczeń, jakimi ich uhonorowano.

Przedostatnim elementem każdego biogramu są zainteresowania pozanaukowe. Cieszy zamieszczenie tych informacji, gdyż uzupełniają naszą wiedzę o profesorach. Dzięki temu możemy się dowiedzieć, jak i gdzie lubią spędzać czas wolny oraz czym interesują się po pracy.

Na końcu znajduje się adres zamieszkania lub pracy profesora, jego numer telefonu i adres poczty elektronicznej. Nie wszyscy jednak podali te informacje, ale duża grupa profesorów dysponuje i podała adres e-mailowy.

Porównując *Słownik biograficzny profesorów Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie* z innymi słownikami biograficznymi, widocznych jest kilka mankamentów omawianego wydawnictwa. Opisując kadrę naukową Uczelni, autorzy zamieścili biogramy tylko tych osób, które wypełniły i odesłały ankiety. Z innych opracowań tego typu przykładem dla wydawców powinny być chociażby słowniki biograficzne J. Chłosty czy T. Orackiego. Ten ostatni, przybliżając sylwetki twórców i działaczy kultury w regionie, opierał się na wszystkich dostępnych informacjach na temat opisywanych osób. Na końcu każdego biogramu podane zostało źródło, z jakiego korzystał autor podczas jego tworzenia¹⁹. Korzystanie z jednego źródła informacji zawsze wprowadza element subiektywizmu. Wyraźnie brakuje *Słownikowi* wykorzystania dostępnych na Uczelni materiałów i źródeł.

We wstępie autorstwa S. Achremczyka czytamy m.in.: „Największym pomnikiem dla każdego człowieka jest pamięć o nim. *Słownik* jest wyrazem naszej pamięci — prezentuje sylwetki osób, dzięki którym było możliwe powstanie uniwersytetu w Olsztynie, tych, którzy go organizowali, pracowali i nadal pracują”²⁰. Niestety nie umieszczono nawet ogólnej liczby pracujących obecnie na Uniwersytecie profesorów. Należało też umieścić znacznie szersze informacje o profesorach zmarłych w okresie istnienia Uniwersytetu. Rocznicą powołania Uniwersytetu powinna być okazją do zaprezentowania wszystkich profesorów, którzy tworzyli jego krótką historię. Pamiętać przy tym należy, że opracowania tego typu będą wielokrotnie wykorzystywane przez obecnych i przyszłych badaczy dziejów naszego regionu.

Aby omawiany *Słownik* uniwersytecki był jednocześnie pełnym wykazem profesorów pracujących na olsztyńskiej Uczelni, powinny się w nim znaleźć przynajmniej podstawowe dane personalne i informacje także o tych pracownikach, którzy ankiet nie wypełnili. Poza tym szkoda, że redaktorzy *Słownika* pominęli niektóre informacje, takie jak pochodzenie społeczne. Zdaniem redakcji nie mają one „istotnego znaczenia w przedstawieniu dorobku

19 T. Oracki, *Twórcy i działacze kultury*, ss. 9—10.

20 *Słownik biograficzny profesorów*, s. 3.

naukowego uczonego”²¹. W takim wypadku należy postawić pytanie: jakie znaczenie dla zaprezentowania tego dorobku ma liczba dzieci, czy też ich imiona? Mimo, iż pochodzenie społeczne nie każdemu dobrze się kojarzy, jednak ten, wydawałoby się „relikt minionej epoki” mógłby stać się istotną informacją na dzień dzisiejszy oraz na przyszłość. O potrzebie badań nad biografistyką pisał T. Oracki: „Regionalne inicjatywy w zakresie biografistyki są niezmiernie potrzebne, w sposób istotny uzupełniają naszą wiedzę o najważniejszych problemach danego regionu, bardzo często ukazują poprzez losy jednostek odmiennosc procesów historycznych, a tym samym wzbogacają obraz dziejów całego kraju”²².

Mimo tych kilku niedociągnięć *Słownik biograficzny profesorów Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie* jest bardzo cennym opracowaniem. Mam nadzieję, że ukażą się jego kolejne wydania, które zaprezentują szerzej wybitne postaci olsztyńskiej nauki.

21 Czytamy o tym w nocie redakcyjnej — *Słownik biograficzny profesorów*, s. 5.

22 T. Oracki, *Z zagadnień biografistyki*, s. 438.